A°. 1832. N°. 75.

ZONDAG DEN 16^{den} SEPTEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

SCHEEPS - TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 14den dezer, de Nd. Am. Brik *Aurelia*; Kapt. THS. J. FOSTER, van Glouchester.

UITGEKLAARD.

Den 10den, de Nd. Am. Brik *Caroline*, Kapt. H. A. PARSON, naar Glouchester; lading: 250 vaten Malassie.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

BREDA, 5 *Julij*. Uit een particulier schrijven uit Antwerpen nemen wij het volgende over: »Ziet men onze haven en bassins, dan zou men zeggen, die stad geniet eene welvaart, welke haar rijk en bloeijend moet maken. Niets minder dan dit is echter waar; honderd handel-kanalen stroomen onze arme stad binnen, maar geen enkel beekje vloeit daar buiten. Birmingham en Manchester overstapelen onze magazijnen met de voortbrengselen harer fabrijken; wij zijn, in den volsten zin van het woord, louter eene stapelplaats voor den engelschen en franschen handel. Van al de menigte schepen die hier binnenkomen, is er schier niet één hoegenaamd, die anders dan ballast van hier medeneemt! Het werkvolk, de arme klasse dezer stad, trekt van dezen aanvoer geen of zeer weinige voordeelen, dewijl op elk schip de matrozen zelven tot het lossen, en laden voor zoo veel het is, gebruikt worden. Slechts eenige expediteurs gaat het voor den wind, doch de verstandige doordenkende handelaar ontwaart dagelijks duidelijker den afgrond, waarin een deel intriguanten ons voorheen zoo gelukkig Belgie hebben gestort, enz."

BREDA, 12*den Julij*. Eergisteren namiddag is te Vlaardingen aangekomen de eerste jager, die den 4 dezer uit de vloot gezeild was; medebrengende elf en zes achtste ton haring, welke, na dat dadelijk daarvan de gewone geschenken aan Z. M. den koning, de Prinsen en verdere hooge personen afgezonden waren, in het openbaar verkocht is tegen ƒ 1150 de ton. De jager is bij het binnenkomen door Zijner Majesteits kanonneerboot, onder bevel van den kapitein-luitenant *Bronovo*, die daartoe van de reede van Maassluis naar Vlaardingen opgezeild was, met eenige salutschoten begroet.

— De Pruissische *Staats-Courant* maakt de uitkomst bekend der laatste driejarige volkstelling, welke op het einde van 1831 heeft plaats gehad. De bevolking van den Pruissischen Staat, welke, blijkens de laatste stelling, in 1828, 12,726,110 zielen bedroeg, is sedert dien tijd met 312,850 zielen vermeerderd, en beliep dus aan het eind van 1831 een getal van 13,038,960. In vier van de 25 regerings-distrikten, te weten Dantzig, Marienwerder, Posen en Bromberg, is de bevolking sedert 1828, met 18,079 zielen vermeerderd.

(*Bredasche Courant.*)

HAARLEM, 13 *Julij*. Het londensche ochtendblad *the Times*, van maandag den 9den, ergert zich over de ongenoegzaamheid der protocollen, welke tot dus verre door de conferentie zijn uitgegeven. De schrijvers stellen op den voorgrond, dat de oprigting van een belgisch koningrijk als een meesterstuk moet worden aangemerkt, bij het tot stand komen van hetwelk Duitschland, Rusland en Engeland het hoogste belang hebben, om dat Frankrijk bij de onderhandelingen, daartoe strekkende, genoodzaakt is geworden, af te zien van de beste gelegenheid, die zich immer heeft opgedaan, om dat land weder met zijne provincien te vereenigen; — eene vereeniging, welke, volgens dit blad, door alle fransche staatslieden, om 't even van welke gevoelens, van *Lamarque* af aan tot prins *Polignac*, als hoogst wenschelijk is aangemerkt.

De schrijvers van den *Times* willen nu doen gelooven, dat van de zijde van Nederland andermaal eene verdeeling van Belgie zoude zijn opgeworpen tusschen dezen Staat en Frankrijk, als een nieuw middel, om de bepalingen van de conferentie te ontzenuwen en met den tijd geheel te doen vervallen. Zij houden zich, als of zij vreesden, dat een dergelijk ontwerp in Frankrijk bijval zoude kunnen vinden, om, gelijk zij zich uitdrukken: »eenige populariteit aan prins *Talleyrand* te verzekeren, en den waggelenden troon van Koning *Philips* nog een tijd lang op te houden", en gronden daarop hun oordeel, dat Engeland dit moet verhinderen, en dat de Belgen, bijaldien zij indedaad aan hunnen nieuwen Koning gehecht zijn, en prijs stellen op hunne nationale onafhankelijkheid, niet achterlijk moeten zijn, om van Duitschland en Groot-Brittannie onmiddelijke tusschenkomst te vorderen, ten einde dit groote werk tot stand te brengen.

Het avondblad de *Courier* antwoordt daarop, dat de belgische gemagtigde *Goblet* den 13den Junij heeft aangedrongen op de uitvoering van het tractaat der 24 artikelen, doch dat lord *Palmerston* hem als toen heeft te kennen gegeven; dat men, in het 65ste protocol, zijne wenschen was voorgekomen; — dat sedert de generaal *Goblet*, zoo wel als de zoogenaamde legatie - secretaris *Wallez*, en de baron *Stockmar*, de vertrouwde vriend van vorst *Leopold*, herhaalde malen op die uitvoering hebben aangedrongen, met de verklaring, dat; bijaldien de conferentie geen woord verlangde te houden, de Belgen zelven oorlog voor eigene rekening zouden voeren; — dat, zoodra het antwoord van Nederland van 30 Junij in Brussel bekend is geworden, men aldaar heeft aangehouden op het beproeven van nieuwe onderhandelingen, en dat vrijdag den 6den op eene half officiele wijze almede eene poging in dien zin was aangewend; waarop het antwoord tegen den 11den of 12den in Londen konde aankomen. »Tot heden toe (voegt de schrijver van den *Courier* daarbij) is niet gebleken, of Engeland, en of Frankrijk gezind zijn de Belgen te ondersteunen in hun verlangen, om het tractaat ten uitvoer te leggen." — De schrijver oordeelt intusschen, dat de conferentie op nieuw een uitstel zal aanraden, in de verwachting van eerlang in staat te zullen zijn, om den Koning der Nederlanden te belezen, om in eene schikking toe te stemmen, welke den Belgen welgevallig zoude zijn, en dat er geene middelen van geweld zouden worden aangewend, dan in geval Z. M. de Koning bij zijne voorwaarden bleef volharden.

Eene verdeeling van Belgie, ten gunste van Frankrijk, komt den londenschen *Courier* ongerijmd en onmogelijk voor, en wel voornamelijk, om dat 'er reeds onderhandelingen op het tapijt zijn tusschen Koning *Philips* en vorst *Leopold*, wegens eene familie - verbindtenis.

In den *Times* van dingsdag den 10den wordt op nieuw en met hevigheid aangedrongen op het in werking brengen van de besluiten der conferentie. De schrijvers onderzoeken niet, of het verlangen van Z. M. den Koning der Nederlanden al of niet regtmatig en billijk zij, maar meenen, dat de stoutmoedige [wel beraden] toon, die in het antwoord der Nederlanden gevonden wordt, slechts kan dienen, om nieuwe moeilijkheden in de conferentie te doen ontstaan; — dat het engelsche volk niet moet dulden, dat het bewind zich bespottelijk make; — dat lord *Palmerston* zich aan de conferentie moet onttrekken, bij aldien dezelve niet gezind is hare besluiten ten uitvoer te leggen; en wat des meer zij.

Zoo dus hetgeen de *Courier* van de voornemens der conferentie mededeelt, gegrond is, zoude hetgeen men vermoedde van derzelver bereidwilligheid, om het zoo allezins billijke *ultimatum* der Nederlaanden te ondersteunen, minderen grond hebben gehad, of zoude de conferentie op nieuw hebben gewankeld. — Dit schijnt zeker, dat men den 10den te Londen nog tot niets bepaalds had besloten, en men aldaar het oordeel, omtrent den loop, dien de zaken zouden moeten nemen, nog opschortte.

In brusselsche berigten van den 8sten, van duitschen oorsprong, wordt veel gesproken van de noodzakelijkheid, om den gordiaanschen knoop door te hakken; — wordt het laatste ontwerp van Nederland als niet aannemelijk voorgedragen, doch wordt verzekerd, dat vorst *Leopold* niet genegen is, om den vrede ligtvaardig [illegible] spel te zetten, en dat hij zich slechts [illegible] voorbereiden, om, aangevallen wordende, zich te verdedigen. Dit stemt eenigzins overeen met hetgeen in een der revolutionaire brusselsche bladen wordt gemeld, nopens de blokkade van Maastricht. Volgens hetzelve zoude die blokkade niets te beduiden hebben, en de fransch-belgische generaal *Magnan* niet alleen de gevangen genomene hollandsche officieren hebben vrijgelaten (in stede van dezelve gevangen te houden als gijzelaars voor den heer *Thorn*) maar zelfs besloten hebben, om het heen en wederreizen van personen, en het aanvoeren van leeftogt niet te verhinderen.

Naar luid van een der brusselsche bladen, 't welk de partij aankleeft der geestelijkheid, zoude van de zijde van vorst *Leopold*, onder dagteekening van den 9den, op dringnnde depeches van den kant van Frankrijk, om het *ultimatum* te vernemen op de laatste nederlandsche voorstellen, zijn geantwoord, dat die voorstellen Belgie niet aangingen, en dat deszelfs *ultimatum* was de uitvoering van het tractaat der 24 artikelen.

(*Haarl. Courant.*)

BELGIE.

ANTWERPEN, 10 *Julij*. Een buitengewone raad van ministers en hooge ambtenaren is er gehouden, waar het voor en tegen lang betwist zijnde, men het eens geworden is, dat er, tot het nemen van een categorisch besluit, slechts een punt te onderzoeken overbleef, dat namelijk; of het, ten gevolge de aanneming des ontwerps, geheel uitgeput land jaarlijks nog de noodige sommen zou kunnen verschaffen om de tractementen onzer groot-dignetarissen, daaronder begrepen dat hetwelk de een millioen guldens en iets daarboven nabij komt, te betalen. Dienvolgens zal er eene berekening gemaakt, en vrede en oorlog aan het resultaat, dat zij geven zal onderworpen worden. Zegt de rekenkunst ja, dan zal er aan het volk niet zoo veel overblijven om u mede te salarieren, dan is niets te zwaar dat onze bewindvoerders niet zouden aannemen om den vrede en hunne goede posten te houden. Maar geeft de rekenkunst een ontkennend antwoord, geene tractementen ook geen tractaat, en onze ministers zullen genoeg grootheid van

niet wedervinden om tot den oorlog te besluiten, ten einde aan het land het uitstekend geluk te bezorgen meer of min regelmatig hun driemaandsch pensioen aan hen te betalen.

Brussel, 11 Julij. Onze bladen zijn tegenwoordig met allerhande geruchten gevuld: De *Lijnx* doet het gerucht loopen, dat de hertog *van Saxen Weimar* aan den generaal *Goedecke* te Luxemburg berigt gegeven had, dat de oorlog onvermijdelijk was. Het *Memorial*, dat de tegenwoordigheid van de russische vice-admiraal *Heiden*, die, volgens hem, de hollandsche toerustingen ter zee scheen te besturen, aan het engelsch gouvernement ongerustheid ingeboezemd had; de *Messager de Gand* breidt dit denkbeeld uit; hij zegt dat het wel niet onmogelijk kon zijn, dat de russische vloot uit de Oostzee te Texel gewacht wordt en de vice-admiraal *Heiden* het bevel over de russisch-hollandsche vloot op zich zou nemen. — Dezelfde *Memorial* verzekert nog zijnen lezers, dat het jongste ontwerp-tractaat van Koning *Willem*, van een voorstel aan *Lodewijk Philips* voorafgegaan werd, waarbij de deeling van Belgie tusschen beiden monarchen werd voorgeslagen. Al deze geruchten hebben intusschen weinig ingang bij het publiek.

(*Bred. Courant.*)

FRANKRIJK.

Parijs, 10 Julij. [*Uitrekksel uit bijzondere berigten.*] »De *Moniteur* kondigt aan, dat een der secretarissen van de fransche ambassade te Weenen, als courier, met depeches van daar bij het ministerie van binnenlandsche zaken is aangekomen. [Men meent, dat de depeches betrekking hebben tot de bewegingen van troepen naar de zijde van Duitschland, Zwitserland en Italie. Wat de eerste betreft, zoo wordt van den kant van Oostenrijk betuigd, dat zij geen ander oogmerk hebben, dan om aan de vorsten de hand te reiken, ten einde de rust in Duitschland zelf te helpen bewaren, en dat, met dezelve niets vijandelijks tegen Frankrijk wordt beoogd. — Ten aanzien van Italie schijnen de bewegingen der keizerlijke krijgsmagt in de daad ten oogmerk te hebben, om de Franschen, die Ancona bezetten, te bewegen, om die vesting te ruimen, en zich *in te schepen.*]

»Sedert het bewind is te kort geschoten in het aanwenden van napoleontische middelen, ten einde zich te doen eerbiedigen, twist men in de nieuwspapieren met de liberalen en republikeinen, die voortgaan met het gezag van Koning *Philips* te ondermijnen. — Het bewaren van de plaatselijke rust schijnt eene der aangelegenheden, welke veel zorg vereischt. — Van eene wijziging van het ministerie wordt als nu weder niet gewaagd, en men zal gewisselijk de kamers *zoo laat mogelijk* bijeen roepen. — De gezworenen zullen als nu eerlang de gevangenen van de Junij-dagen (die voor een groot deel in de Julij-dagen gelukkiger zijn geweest) ten getale van 1225 personen te regt stellen.

»Men leest heden niet zonder bevreemding in den thans zoo ministerielen *Constitutionneel* een opstel, waarbij wordt betoogd, dat Holland de vrije vaart der Belgen op de binnenwateren niet *kan* aannemen, en in dit opzigt niet wordt tegengewerkt door het belang van den franschen handel, als welke, door het gemak, 't welk door die vrije vaart aan den invoer van engelsche fabriekwaren zoude worden verzekerd, gewisselijk zoude kunnen lijden.

»De aangekondigde leening van 150 millioenen heeft de kapitalisten bewogen, om de fondsen op te zetten, ten einde betere voorwaarden te erlangen."

Den 10den. De nederlandsche en de belgische ministers hebben elk een langdurig onderhoud gehad met den minister *Sebastiani*, ter zake eener nota, welke eerlang naar 's Gravenhage zoude worden gezonden.

(*Haarl. Courant.*)

DUITSCHLAND.

Frankfort, 9 Julij. Een der zuidduitsche dagbladen meldt, op grond van berigten uit Berlijn, hoofdzakelijk het volgende, omtrent de onderhandelingen, welke dezer dagen in genoemde stad hebben plaats gehad over eene nieuw organisatie der krijgsmagt van het duitsch-verbond:

»Men wil de krijgsmagt van het duitsch-verbond derwijze inrigten, dat de bestaande bepalingen omtrent het opperbevel, in geval van oorlog, ook worden toegepast en in werking gebragt gedurende den vrede. Dienvolgens moet reeds nu een opper-bevelhebber over de gezamenlijke duitsche bonds-armee benoemd worden, welke, als uitvoerder van de bevelen der bonds-vergadering, in derzelver nabijheid, en dus denkelijk in Frankfort of in Maintz, zijn hoofdkwartier zal moeten opslaan. Even zoo moeten de bevelhebbers der onderscheidene armee-corpsen van het bondsleger door de bonds-vergadering benoemd worden; en verder onder de bevelen van den opperbevelhebber staan. Op deze wijze zouden alle contingenten der gezamenlijke bondsstaten in 't vervolg altijd ter beschikking van de bondsvergadering wezen, zoo dat het slechts van deze laatstgenoemde zoude afhangen, om dezelve te laten marscheren. — Dit plan is, naar men verneemt, het eerst door het Weener-kabinet opgeworpen, en door dat van Berlijn met bijval opgenomen; ook moet de beijersche regering hetzelve volkomen goedkeuren. Men verwacht dus, dat de zaak bij de bonds-vergadering weldra ter spraak zal komen, opdat het ontwerp ten spoedigste in werking worde gebragt. Het is intusschen te denken, dat het plan veel tegenstand zal ontmoeten bij de kleine duitsche Staten."

Hetzelfde dagblad deelt een berigt mede uit Kassel, 3 Julij, waarin gemeld wordt, dat reeds voor eenige maanden, op verzoek der militaire commissie van de duitsche bonds-vergadering, te Frankfort bijzondere commissien gevestigd zijn tot de inwendige regeling van de onderscheidene armee-corpsen van het duitsch-verbond; — dat die commissien thans haren arbeid volbragt hebben, — en dat, naar men verneemt, de overeenkomst, welke in genoemd opzigt, namelijk met betrekking tot de organisatie van het keur-hessische contingent, tusschen de bonds-commissie en Keur-Hessen gesloten is, eene aanmerkelijke uitbreiding bevat van hetgeen genoemd Rijk, volgens de tot nog toe bestaan hebbende bepalingen, aan manschap en geld moest opbrengen; niet alleen toch moest voortaan de voor de *reserve*, maar ook de voor de *aanvulling* van die reserve bestemde manschap, benevens de kaders van officieren en onderofficieren, zich, zelfs in tijd van vrede, in eenen marschvaardigen toestand bevinden.

(*Haarl. Courant.*)

Mengelwerk.

Zie hier eenige trekken der grootste tederheid, waarvan de eerste misschien dubbelzinnig schijnt, maar de volgenden niet te min eene onbetwistbare waarheid in zich bevatten.

Een man had met verbaasdheid de verliefde verstandhouding van zijne vrouw met een ander verdienstelijk man opgemerkt. Hij wist dat de laatste stap tot gemeenzamen omgang misschien slechts van de eerste gelegenheid afhing, en was verpligt zich voor verscheidene maanden te verwijderen. Hoedanig zich daarvoor te hoeden? Hij gaat bij zijn mededinger, onderrigt hem van zijn vertrek en zegt tot hem: ik ken het vrouwelijk geslacht, het is zwak, ook ken ik mijn hart, de minste ongetrouwheid zoude het verscheuren. Ik heb tot het behoud mijner rust begrepen, mijne vrouw een gids en raadsman behoeft, welke haar bestierd, met raad ondersteund en haar tegen zich zelven hoedt. In deze omstandigheden zijt gij het Mijnheer die ik durf verzoeken dit werk wel op u te willen nemen. Verwaardig u mijn vriend zoowel als de hare te zijn, en behoed hare goede naam en eer dewelke aan uwe eer is toe te vertrouwen. Dezelve wierd behoed. — Zal men het gelooven? o Ja! want het waren Franschen en Geleerden.

M. de C..... eerste minister, verviel in ongenade, en hoewel even bekwaam, als mildadig zag hij zich volgens gewoonte van alle hovelingen verlaten. De kolonel de S....... vernemende dat de in ongenade vervallen hertog, bevel heeft, zich naar zijne landgoederen te begeven, neemt de eerste postgelegendheid waar, komt voor den hertog aan, en bij diens aankomst is hij hetwelke hem, op eene zijner waardige wijze de deur opend. — Moet men zich daarover verwonderen? Neen! — Want het was een Zwitser en Krijgsman.

Bij eene twist sloeg iemand een ander dood, en nam in een nabürig huis de vlugt. De huisheer geeft hem de verzekering eene schuilplaats bij hem te zullen vinden, inmiddels wordt de verslagene tevens binnen gebragt, en de huisheer ontwaard het zijn eenige zoon is; hij acht zich echter van het gestaandhouden zijns woords niet ontslagen.

Een Bernsche deserteur wordt door twee sergeanten welken het betreuren de volvoering hunner pligt aan hem te moeten bewerkstelligen, terug gebragt; men verliest in eene boerenwoning hem niet uit het oog. Hij is echter verpligt zich een oogenblik te moeten verwijderen, en verzoekt zijne geleiders hem te vergezellen. Gaat alleen zeiden zij tot hem, wij vertrouwen u wel; gij kunt u op mij vertrouwen, antwoordde hij.

Hij gaat, de nacht is duister, het bosch slechts eenige schreden van hem verwijderd, en binnen drie dagen zal hij het doodvonnis ondergaan!...... Hij keert weder.

Het Fransch vrij gevolgd door

S. B. K.....

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.